

NAPATRZAĆ SIĘ (8) *vb pf*

się (7), się (1).

Wszystkie a jasne.

inf napatrzeć się (1). ◇ *fut 3 pl* napatrzają się (1). ◇ *praet 1 pl m pers* -smy się napatrzali (1). ◇ *3 pl subst* napatrzały się (1). ◇ *con 1 sg m* bych się napatrział (1). ◇ *3 sg m* by się napatrział (2). ◇ *part praet cet* napatrzawszy się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. napatrzeć się.

Pf od „patrzeć” ‘przyglądać się, obserwować’ z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt (8) :

napatrzeć się kogo, czego (6): *OpecŻyw* 25; *HERáklites philozoph/ [...]* by dziś z martwych wstał/ wieręby się rosmiał/ Bo by się śmiełznych rzeczy ze wżech stron nápatrział. *RejZwierz* 19; *RejAp* 36v; *PaprPan* A3v; *Y nienápátrzáwlyz fyé iálności łłonecznéy/ Połzła niebogá widziéc kráiów nocy wiecznéy KochTr* 4; *Zebych się nápatrział twoiey/ Pánie moy twarzy wefoły. ArtKanc* Q8v.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): nie iest żaden/ który się iedno zá granicę domową wychylił/ któryby się nienápátrzał/ iáko mármorámi/ mośiądzem/ y wżelákiemi dośtátki mieyfcá takie łą ochędożóné. *Oczko* A4.

Zwroty: »napatrzeć się nie moc« = *odczuwać stałą chęć patrzenia na co* (1): onij kochaiętz się w perlonie iego święte^{so} człowieczeństwa tako wnętrzny^m iako zewnętrzny^m okiem napatrzatz się go niemogli *OpecŻyw* 25.

»oczyma (*a.* okiem) się napatrzeć; oczy się napatrzały« (2;2): *OpecŻyw* 25; *Coż potym iż się oczy/ tylko nápatrzáię/ Gdyż márnne potomkowie/ to potrácié máię. RejZwierz* 141 v; *Boyże się/ bo [...]* áni wzwięłz áni obaczyłz/ [...] iáko zginiełz y s kołciołem twoim/ iákożefmy się thego ach niełtothyłz dofyć oczymá łwemi nápatrzáli. *RejAp* 36v; *PaprPan* A3v.

Szereg: »nasłuchać się, napatrzeć się« (1): *Tego się wży moie dofyć náłłuchály/ Oczy* (ich twarzy łmęnych) też się nápatrzały. *PaprPan* A3v.

Formacje współrdzenne cf PATRZYĆ.